

- **ABLATICUS SEPARATIONIS / SEPARATIVUS** (rozłączenia).

Występuje z przyimkami (a, de, ex) lub bez przyimków.

- In ea coniuratione fuit Q. Curius, quem censores senatu probri gratiā moverant. (Sall. *Cat.* 23.1)
- Fui libenter in tua suburbana villa malamque pectore expuli tussim. (Catull. 44.7)
- Regno est expulsus Ariobarzanes rex, socius populi Romani atque amicus. (Cic. *Pomp.* 5.12)
- Germani suas copias castris eduxerunt. (Caes. *B.G.* 1.51.2)
- Faba Pythagorei utique abstinere iubent. (Cic. *Div.* 2.58.119)
- Multos fortuna liberat poenā, metu neminem. (Sen. *Ep.* 97.15)
- Egredere ex Urbe, Catilina, libera rempublicam metu; in exsiliū proficiscere! (Cic. *Cat.* 1.8.20)
- Ad vivendum, velut ad natandum, is melior, qui onere liberior. (Apul. *Apol.* 21)

- **ABLATICUS INOPIAE** (braku). Występuje po słowach i wyrażeniach oznaczających brak, niedostatek czegoś: *egeo, indigeo* (potrzebuję); *cereo, vaco* (nie mam); *exuo, nudo, privo, orbo, spolio* (pozbawiam, wyzuwam); *mihi opus est* (potrzeba mi)

- Te ad cenas itare desisse, moleste fero. Magnā enim te delectatione et voluptate privasti. (Cic. *Fam.* 9.24.2)
- Is mihi nuntiavit te plane febri carere et belle habere. (Cic. *Fam.* 16.15.1)
- Aegrum corpus caret viribus. (Cic. *Fam.* 5.17.47)
- Credo ego miseram fuisse Penelopem, quae tam diu viro suo caruit. (Pl. *Stich.* 1)
- *Vixere fortis ante Agamemnona / Multi, sed omnes illacrimabiles / Urgentur ignotique longā / Nocte, carent quia vate sacro* (Hor. *Od.* 4.9.25)
- Aestate et potionē et cibo saepius corpus eget. (Cels. 1.3)

- **ABLATICUS COPIAE** (dostatku). Występuje przy czasownikach oznaczających opływanie w coś, posiadanie czegoś w nadmiarze (*abundare, non posse explere, implere, completere, replere, cumulare etc.*), przy przymiotnikach *plenus, fecundus, dives etc.*

- Constat Germaniam et Galliam et proxime ab illis Italiam abundare rivis et fluminibus, quia caelo humido utuntur et ne aestas quidem imbris caret. (Sen. *Nat. quaest.* 3.6.2)
  - Pompei oratio omnibus ornamenti abundavit. (Cic. *Balb.* 7.17)
  - Sol mundum sua luce complet. (Cic. *N.D.* 2.46.119)
  - Nunc meum cor cumulatur irā. (Caecilius ap. Cic. *Cael.* 16.37)
  - Nihil est praestabilius otiosā vitā, plena et conferta voluptatibus (Cic. *Sest.* 10.23)
  - *maxima quoque domus servis est plena superbis.* (Iuv. 5.66)
  - Amor et melle et felle est fecundissimus. (Pl. *Cict.* 69)
-
- **ABLATICUS ORIGINIS** (pochodzenia) ograniczony jest do rzeczowników oznaczających rodziców, ród, stan (*genere, familiā, loco, ordine*) w połączeniu z imiesłowami *natus* i *ortus* (*oriundus*). Występuje z przyimkiem lub bez przyimka.
    - Atheniensibus licet eodem patre natas uxores ducere. (Nep. 5.1.2)
    - Orpheus et Rhesus di sunt Musa matre nati. (Cic. *N.D.* 3.18.45)
    - Dionysos multos habemus: primum Iove et Proserpinā natum, secundum Nilo, tertium — Cabiro patre, quartum Iove et Lunā, quintum Niso natum et Thyone. (Cic. *N.D.* 3.23.58)
    - Difficilie factu est — a dis ortis fidem non habere. (Cic. *Tim.* c.11)
-
- **ABALITIVUS INSTRUMENTI** (narzędzia) . Odpowiada na pytanie *czym?* Wyraża środek lub narzędzie służące do wykonania czynności.
    - Terra vestita est floribus, arboribus, frugibus. (Cic. *N.D.* 2.39.98)
    - Servus lancea collum eius traiecit. (Petron. 62)
    - Cur res tam dissimiles eodem nomine appellas? (Cic. *Fin.* 2.3.9)
    - Eumenes vincebat omnes curā, patientiā, calliditate et celeritate ingenii. (Nep. 18.1.3)

- Carthago est lingua Poenorum „nova civitas”, ut docet Livius. (Serv. ad V. *Aen.* 1.366)
- Similia similibus curantur. (K. 2543. R.431)
- Fluvius Atratus sanguine fluxit. (Cic. *Div.* 1.43.98)
- Elephanti in proeliis magnitudine corporum, barritus horrore, formae ipsius novitate homines equosque conturbant. (Veget. 3.23)
- Sacerdotem ad sollempne sacrificium curru vehi ius erat. (Cic. *Tusc.* 1.47.113)
- Indorum rex breviora itinera equo conficit; longior ubi expeditio est, elephanti vehunt currum. (Curt. 8.9.29)
- Equus, in quo ego vehebar, mecum una demersus, rursus apparuit. (Cic. *Div.* 2.67.140)

- **ABLATICUS AUCTORIS** (sprawcy) i **REI EFFICIENTIS** (rzeczy sprawiającej). Występuje przy czasownikach przechodnich użytych w stronie biernej. Pierwszy oznacza istotę żyjącą (z przyimkiem *a*), drugi rzecz, która jest sprawcą lub wykonawcą czynności (bez przyimka).
  - Non semper viator a latrone, nonnumquam etiam latro a viatore occiditur. (Cic. *Mil.* 21.55)
  - Hieronymus, Syracusanorum rex, propter crudelitatem superbiamque a suis interfectus est. (Periocha *Liv.* 24)
  - Cames currentes bibere in Nilo flumine, / A crocodilis ne rapiantur, traditum est. (Phaedr. 1.25.3)
  - Trahimus omnes studio laudis.
  - Dei providentia orbis administratur.
  - Terra sole illustratur.
- **ABLATICUS COMPARATIONIS** (porównania). Występuje przy *comparatiwach* zamiast nom. lub acc. + quam.
  - Quid potest esse sole maius? Quantulus nobis videtur! Mihi quidem quasi pedalis. (Cic. *Acad.* 2.26.82)

- *Respublica mihi vita est mea carior.* (Cic. *Fam.* 10.12.5)
- *Sapiens uno minor est Iove.* (Hor. *Ep.* 1.1.107)
- *Passer mortuus est meae puellae, / Passer, deliciae meae puellae, / Quem plus illa oculis suis amabat.* (Catull. 3.1)

- **ABLATIVUS PRETII** (ceny). Oznacza cenę. Występuje często po czasownikach *edo, redimo* (*kupuję*), *vendo* (*sprzedaję*), *sto, consto* (*kosztuję*), *loco* (*wynajmuję komuś*), *conduco* (*wynajmuję do kogoś*), *aestimi* (*cenię*). Osoba, którą dana rzecz kosztuje, wyrażona jest w *datiwie*. Cenę ogólną wyraża się przez *magno* (*drogo*), *permagno* (*bardzo drogo*), *parvo* (*tanio*), *minime* (*bardzo tanio*), *nihilo* (*constat, gratis [stat]* (*nic nie kosztuje*))

- *Magno aestimatum tardius mori.* (Sen. *N. quaest.* 2.59.7)
- *Antiquis mos erat, ut cottidie lavarentur: hinc tot balnea publica et privata. Feminae et pueri gratis, viri autem quadrante lavabantur.*
- *Isocrates unam orationem viginti talentis vendidisse traditur.*
- *Pater meus quinquaginta milibus quingenis denariis domus emit.*
- *Argentum cepi, dote imerium vendidi* (Pl. *Asin.* 87)
- *Magno ubique pratio virtus aestimatur.* (Val. *Max.* 5.4.1)

- **ABLATIVUS CAUSAE** (przyczyny). Oznacza przyczynę. Jako okolicznik sposobu odpowiada na pytanie *dlaczego? z jakiego powodu?*

- *Ita, miser, et amore pereo et inopia* (Pl. *Pseud.* 300)
- *Sepulchra sanctiora fiunt vetustate.* (Cic. *Phil.* 9.6.14)
- *Statuae intereunt tempestate, vi vetustate.* (Cic. *Phil.* 9.6.14)
- *Metu non peccant multi, non innocentia.* (Appendix sent. Syri 38)
- *Dente timentur apri; defendunt cornua cervos.* (Mart. 13.94)
- *Medici nunquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros.* (Cic. *Div.* 2.25.54)
- *Gaude sorte tuā!* (Hor. *Epod.* 16.15)
- *Quia stultus es, eā re taces, non tamen, quia taces eā re stultus es.* (Ad Herenn. 4.28.39)

- Membra mihi metu debilia sunt; animus timore obstripuit. (Ter. *Ad.* 612)
- **ABLATICUS LIMITATIONIS** (ograniczenia) / **RESPECTUS** (względu). Wyraża okolicznik względu. Odpowiada na pytanie *pod jakim wzgledem? według czego? o ile?*
  - *Ingenio plerumque caret, qui corpore praestat.* (Bell. p.60)
  - *Magnus Alexander corpore parvus erat.* (Rlley 215)
  - Clare oculis video, perdix sum pedibus, manibus mobilis. (Pl. *Mil.* 629)
  - Phocion propter aetatem pedibus iam non valebat. (Nep. 19.3.4)
  - *Habebat quidam filiam turpissimam / Idemque insignem pulchra facie filium.* (Phaedr. 3.8.1)
  - Mardonius, satrapes regius, natione Medus, et manu fortis et consilii plenus, haud ita magna manu Graeciae fugatus est. (Nep. 4.1)
  - Mare Rubrum colore non abhorret a ceteris. (Curt. 8.9.14)
  - *Rex erat Aeneas nobis, quo iustior alter / Nec pietate fuit nec bello maior et armis.* (V. *Aen.* 1.544)
  - Domuisti gentes immanitate barbaras, multitudine innumerabiles. (Cic. *Marc.* 3.8)
  - *Sum grandaevus ego, nec tu minus alba capillis.*
- **ABLATICUS MENSURAE** (miary) / **DIFFERENTIAE** (różnicy). Wyraża okoliczniki miary i różnicy. Odpowiada na pytanie *o ile?* Występuje często przy *comparatiwach* i wyrazach z odcieniem porównania. Za abl. mensurae uznajemy zwroty: *quo — eo; tanto — quanto (im — tym); multo (o wiele), aliquanto (znacznie), paulo (nieco), nihil (wcale, nic), nihil minus (również), altero tanto (drugie tyle)*
  - Quo plura habes, acrius, quae non habes, cupis. (Cur. 7.8.20)
  - *Heu, melior quanto sors tua sorte meā est!* (Ov. *F.* 4.520)
  - Feminae formosae sunt plerumque hoc ipso, quod pulchrae sunt, superbae et feroce. Quo quaeque pulchrior est, eo pluribus placet, atque id ipsum pudicitiae eius periculosum est.
  - Multo plus intelligitur, quod oculis videtur, quam quod aure percipitur.

- Solem Epicurus tantum esse censem, quantus videtur, vel paulo aut maiorem aut minorem. (Cic. *Fin.* 1.6.20)
- In bona uxore tantum maior laus, quanto in mala plus culpae est. (Tac. *Agr.* 6)
- **ABLATIVUS SOCIATIVUS** (twarzyszenia, połączenia). Jest stosowany (zwykle z przyimkiem *cum*) dla oznaczenia osób towarzyszących lub rzeczy, które ma się z sobą.
  - Labienus cum omnibus copiis ad Caesarem pervenit. (Caes. *B.G.* 7.62.10)
  - Pompeius omnibus copiis ad Aspargium pervenit. (Caes. *B.G.* 3.30.7)
- **ABLATIVUS MODI** (sposobu). Stanowi okolicznik sposobu. Oznacza sposób, w jaki coś się odbywa. Odpowiada na pytanie *jak? w jaki sposób?*
  - Armati per Urbem silentio in Aventinum parviunt. (Liv. 3.54.11)
  - Nemo est casu bonus. Discenda virtus est. (Sen. *Ep.* 123.16)
  - Non, mehercule, aequo animo te careo. (Cic. *Att.* 4.18.5)
  - Nescio, quo modo bonae mentis soror est paupertas. (Petr. 84)
  - Sidera circulos suos conficiunt celeritate mirabili. (Cic. *Rep.* 6.15)
  - Eadem velocitate et sequimur et fugimus. (Curt. 7.8.22)
  - Usque ad meridiem aequis viribus ac prope pari spe pugnatum est. (Liv. 34.47.5)
  - Cato inexpiabili odio delendam esse Carthaginem pronuntibat. (Flor. 2.15.4)
  - Rem hanc cum cura geras. (Pl. *Persa* 198)
- **ABLATIVUS QUALITATIS** (jakości/właściwości). Odpowiada na pytanie *jaki?* Oznacza cechę, właściwość, przymiot. Składa się zawsze z rzeczownika z przymiotnikiem.
  - Reliquum spatium continet mons magnā altitudine.
  - Agesilaus erat humili statura et exiguo corpore.
  - Erat inter Labienum atque hostem diffīcili transitu flumen ripisque praecipuis.
  - Dionysius ad mensam eximia forma pueros iussit consistere.
  - Cicero maxima fuit eloquentiā.

- Mercatores Germanos ingenti magnitudine corporum esse praedicabant.
- Hyrcania silva est bos cervi figurā.